

מ"ת 9214/03/19 - מדינת ישראל נגד אושר שוקרון

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 9214-03-19 מדינת ישראל נ' שוקרון (עציר)
תיק חיצוני: 85960/2019

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ אוקסנה ואן יי צון
נגד	
משיב	אושר שוקרון (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

2. כנגד המשיב ונאשם נוסף נאג' חדאד (להלן - חדאד) הוגש כתב אישום המייחס להם 3 עבירות של סחר בסמים בצוותא חדא בניגוד לסעיפים 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג 1973, וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

3. על פי עובדות כתב האישום שמם של המשיב וחדאד עלה כמי שסחרו בסמים בקרב בני נוער בעיר אשקלון.

על פי הנתען במהלך דצמבר 2018 התקשר המשיב אל ולדימיר גאידרנקו (להלן - "וובה"), עימו יש לו היכרות של מספר שנים, ואמר לוובה שקיבל סחורה טובה ובזול. באותו יום וובה הגיע לביתו של המשיב, ביקש לרכוש ממנו 500 גרם קנביס. המשיב ביקש מוובה להמתין בחדרו יחד עם חדאד. המשיב הלך למקום המכונה על ידו "האורווה" ולאחר מספר דקות חזר ובידו שקית שחורה ובה הסם. המשיב וחדאד שקלו את הסם בנוכחות וובה. המשיב אמר לוובה שהמחיר הוא 18 ₪ לגרם. קרי 9000 ₪ עבור כל הכמות. המשיב הציע לוובה סם מסוג MDMA אך וובה סירב. וובה שילם סך של 2200 ₪ וסוכם כי ישלם את היתרה בתשלומים.

במהלך ינואר 2019 הגיע וובה לביתו של המשיב וביקש לרכוש 100 גרם קנביס. וובה השאיר למשיב שרשרת כפקדון. כעבור שבוע שילם וובה למשיב סך של 2000 ₪.

ביום 5.2.19 פנה וובה למשיב וביקש עוד סמים. סוכם כי המשיב ימכור לו 300 גרם קנבוס בתמורה לסך של

21 ₪ לגרם. וובה הגיע לביתו של המשיב, חדאד יצא לקראתו, אמר לו שהמשיב עסוק ומסר לו את הסמים שמשקלם אינו ידוע במדויק, כ-300 ₪ תמורת 6300 ₪. סוכם כי וובה ישלם את הסך הנ"ל בתשלומים.

ביום 18.2.19 התקשר וובה לחדאד ואמר לו שהוא בדרכו לביתו של המשיב. חדאד הלן על כך שוובה טרם שילם את חובו. וובה הגיע, שילם 300 ₪, ביקש לרכוש עוד 100 גרם "ירוק", חדאד נכנס לביתו של המשיב ויצא כעבור כמה דקות כשבידו שקית עם סם מסוכן מסוג קנביס. חדאד ציין שלא שקל את הסם. וובה שב לביתו, שקל הסם והתקשר לחדאד אמר לו שהמשקל 340 גרם, וסוכם שהמחיר יעמוד על 18 ₪ לגרם.

ביום 21.2.19 בחיפוש שנערך בביתו של וובה נמצאו סמים מסוג קנביס במשקל 297.1919 גרם, אותם רכש מהמשיבים.

בין העסקאות שילם וובה סכומים של 700 ₪, 400 ₪ ו- 300 ₪ לצורך תשלום החובה.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המשיב ובא כוחו של חדאד חלקו על קיומן של ראיות לכאורה.

5. ב"כ המבקשת ציינה כי הראיות מבוססות על הודעותיו של וובה, שאף נגדו הוגש כתב אישום באותה הפרשה, ועל חיזוקים בדמות צילומי מסך, פלטי שיחות, ב"כ המבקשת הפנתה להודעות המשיבים, אשר הכחישו המיוחס להם.

6. ב"כ המשיב הפנתה לסתירות בהודעותיו של וובה, לגבי העסקאות, המועדים, המשקל, התמורה וכמפורט בטעוניה. הפנתה לכך שלא כל התשאולים שנערכו לוובה תועדו, הפנתה למחת"קים לפיהם הטלפונים שטען וובה שביצע עם המשיבים לא בוצעו במועדים שהעיד עליהם, לכך שבחיפוש שנעשה בביתו לא נמצא דבר. הפנתה לכך שבחקירה נכחו מספר שוטרים אך זה לא צויין כנדרש, לדבריה בחקירה הראשונה הציגו לוובה תמונה של המשיב והוא זיהה אותו בתמונה, אך התמונה לא צורפה לתיק. לדבריה העובדה שבחקירה השנייה צירפו תמונה אין בה כדי לרפא את הפגם.

7. בא כוחו של חדאד טען שאין ראיות לכך שנמכרו סמים, אין חוות דעת. לדבריו הסיפור שמספר וובה נעדר כל הגיון. לדבריו חברות האשראי לא נותנות קרדיט בתנאים שנתנו לכאורה המשיב וחדאד לוובה. לדבריו שמו של חדאד לא עלה בשלבים הראשונים.

8. לאור המחלוקת הראייתית בתיק, לקחתי את התיק לעיוני.

9. בתיק הודעתו של וובה מיום 21.2.19 (מסמך 1). טען שהסמים שנתפסו בביתו זה לצריכה עצמית, שמשמש 10 גרם ביום בגלל כאבי גב. שקונה בטלגרם בהטמנות. לא נפגש עם המוכרים. בהמשך הודעתו (משורה 68) הודה כי הוא סוחר בסמים, במהלך הודעתו סיפר על מספר קטינים להם הוא מכר סמים, על בסיס יומיומי. (מסר שמות של 22 קטינים שקנו ממנו, חלקם קנו ממנו גם עבור חברים שלהם) סיפר שקנה את הסמים מהמשיב אותו הוא מכיר מגיל 10. לדבריו קנה ממנו את הסמים בשלושת החודשים האחרונים. לדבריו לפני כ- 7 שנים נותק הקשר עם המשיב, אך נפגשו בעת ששניהם ביצעו עבודות שירות ואז חודש ביניהם הקשר. סיפר שהמשיב התקשר אליו הציע לו לקנות. וובה הגיע לביתו של המשיב, הנ"ל השאירו בחדר והלך להביא. פעם אחרת צעק לאחיו להביא מהמחבוא איפה שהסוס. לדבריו בשטח מחוץ לגינה שלו יש סוס. לדבריו ראה את אחיו בקנייה הראשונה כששקלו מולו את החומר. לדבריו בפעם הראשונה קנה 500 גרם במחיר של 18 ₪ לגרם וזה יצא לו 15,000-15800 ₪ בערך. הוא שילם לו 2200 ₪ וסוכם שאת השאר ישלם בתשלומים מביטוח לאומי. וובה תיאר כיצד נראה ביתו של המשיב. לדבריו היה מגיע אליו כל חודש אחרי שמקבל את הקצבה ומשלם לו. הקניה הראשונה היתה בדצמבר 2018. הקניה השנייה היתה בינואר 2019. לדבריו ביקש לרכוש עוד 100, המשיב שאל לגבי החוב, וובה אמר לו שלא בורח, הביא לו שרשרת לפקדון, וובה מכר במשך שבוע את הסמים והביא למשיב 2000 ₪ וקיבל בחזרה את השרשרת. המשיב אמר לו שהוא חייב לו עוד 2000 כי הקניה האחרונה היתה בשווי 4000 ₪. לדבריו, ביום 18.2.19 הצליח להשיג עוד 300 ש"ח, נתן למשיב, ביקש ממנו עוד 100 גרם. וובה חיכה בגינה מקדימה כמה דקות, המשיב הלך וחזר עם שקית זבל שחורה, אמר לו שבשקית יש 100 גרם, אבל כשוובה חזר הביתה הוא גילה שיש בשקית 240 גרם, וובה התקשר אל המשיב אמר לו, והמשיב אמר שסתדר עם זה ושוובה ישלם לו. וובה ציין כי עדיין חייב למשיב 18,800 ₪.

10. בהודעתו מיום 24.2.19 (מסמך 2) ציין וובה כי הכיר את המשיב, הכיר אותו מהשכונה. הקשר התנתק כשעבר לגור במקום אחר והקשר חודש כשנפגשו בעבודות השירות. כחודשיים אחרי שסיימו עבודות שירות המשיב התקשר אליו הציע לו סחורה טובה בזול. וובה מסר לחוקר את מספר הטלפון ממנו המשיב התקשר, לדבריו וובה הוא חושב שזה הטלפון של אימו כי כשוובה חייג היא ענתה לו והבטיחה שהמשיב יחזור אליו ובערב המשיב חזר אליו. וובה סיפר כי בעסקה הראשונה הוא הגיע ללא כסף בכלל ובעת העסקה היו נוכחים המשיב וחדאד. וובה וחדאד נשארו בחדרו של המשיב בעת שהמשיב הלך להביא את הסמים. סוכם כי ישלם 18 שח לגרם. העסקה היתה של 500 גרם, שזה בסך הכל 9000 ₪. לדבריו המשיב הציע לו 10 גרם MD אך הוא אמר שלא מתעסק בפסיכודלי. בהמשך סיפר כי ביום 5.2.19 התכתב עם המשיב. המשיב רצה את הכסף אך לא היה לו, הוא הביא 700 ₪. ביקש מהמשיב עוד סמים, קיבל 300 גרם במחיר 21 ₪ לגרם כי זה חומר איכותי יותר. כשהגיע לביתו של המשיב מי שיצא לקראתו זה חדאד ומסר לו את הסחורה. וובה אמר לחדאד שיגיד למשיב שכל סוף שבוע הוא יבוא לשלם.

בהמשך וובה סיפר כי ביום 18.2.19 התקשר לחדאד, לעסקה נוספת. בעסקה זו המשיב לא היה מעורב. וובה הגיע לביתו של המשיב, חדאד יצא אליו בכעס ושאל מה עם הכסף. וובה שילם לו 300 ₪. חדאד נתן לו שקית עם סמים. אמר שלא שקל, וובה הגיע לביתו, שקל, המשקל היה 340 גרם. לדבריו בעדות הראשונה אמר 240 גרם כי פחד להגיד לחוקרים את האמת כי הוא היה מאוד לחוץ, סוכם כי ישלם על הכמות לפי 18 ₪ לגרם.

לדבריו, בהודעתו הראשונה אמר כי בעסקה הראשונה היה נוכח אח של המשיב, כי המשיב כל הזמן כינה את

חדאד "אח שלי" ולכן וובה טעה לחשוב שחדאד הוא אח של המשיב. את חדאד הוא לא הכיר לפני העסקה הראשונה. הוא לא זכר את שמו של חדאד בחקירה הראשונה - יש לו בעיות זיכרון בגלל הסמים. לדבריו היה בטוח שחדאד הוא אח של המשיב, עד שהחוקר סיפר לו שאח של המשיב עצור, ובכל אופן וובה בטוח שמי שהיה בחדרו של המשיב בעת העסקה הראשונה, יחד עם המשיב, הוא חדאד. הוא הסיק שלמשיב יש ארווה לפי זה ששמע שהמשיב אמר כי יביא את הסמים מאחורה מהארווה של הסוס. וובה סיפר כי בין העסקאות שילם 700, 400 ו- 300 ₪. לדבריו החוב עומד על 18,800 ₪. הוא יודע את סכום החוב בעקבות השיחה האחרונה עם חדאד. וובה לא ידע למסור פרטים נוספים על חדאד, זיהה אותו בתמונה שהוצגה לו. לדבריו שיש לו בעיות זיכרון בשל צריכת הסמים. וובה ציין כי הסמים שנתפסו בביתו שייכים למשיב ולחדאד לדבריו הם שותפים. וובה ציין כי מפחד לעשות עימות עם המשיבים. לדבריו אחרי העסקה הראשונה המשיב אמר לו שאם יברח להם יש להם אנשים משוגעים שיוכלו לתת לו "פאנס" בגרון.

11. בתיק מזכר של השוטר קטני (מסמך י"א) מיום 24.2.19 לפיו קטני הטיח בפני וובה ששיקר כשאמר שאחיו של המשיב מכר לו סמים כי האח עצור ואז וובה אמר שלאח קוראים נהוראי, וכך המשיב הציג אותו בפניו. טען שיש לו בעית זיכרון ולכן לא זכר את שמו.

12. בתיק מזכר של החוקר יניב חמו (מסמך מ"ח) לפיו וובה הצביע להם על הבית ממנו קנה הסמים - ואכן זה ביתו של המשיב.

13. בתיק חוות דעת ביחס לסמים שנמצאו בביתו של וובה ובשטח האחורי בסמוך לביתו של המשיב (מסמך ל"ח, מ"ז).

14. בתיק מסמכים הנוגעים למעצרו של וובה, לחיפוש בביתו, למוצגים שנתפסו. צילום של המוצגים.

15. בתיק מסמכים בנוגע לעיכובם של המשיב וחדאד, לחיפוש שבוצע בביתם, למעצרים. בביתו של חדאד לא נמצא דבר בחיפוש. בביתו של המשיב נתפסו שני פלאפונים של המשיב והפלאפון של חדאד.

16. בדוח הפעולה של השוטר יוגב אברהם מיום 25.2.19 מציין השוטר כי המשיב ציין בפניו שהטלפון הוא של חבר ששכח אותו אצלו "אתמול בלילה". עוד הוא מציין כי אצל אימו של המשיב נתפס בארנק סכום של 5280 ₪, תוך שאמרה לשוטר "בוא נראה אותך חי מביטוח לאומי" ובארנק של המשיב 3000 ₪. על המדף במטבח נתפסו שני משקלים קטנים ולידם גילי ניילון נצמד.

17. בחצר הבית, בחיפוש שערך הכלב המשטרתי באמצעות הכלב, נמצאו ב- 5 מקומות שונים בחצר 5 שקיות ובתוכן חומר חשוד כסם. כמו כן מתחת למכולה שהכילה פסולת בניין נמצאו 30 כדורי אקדח.

18. בתיק הודעתה של הודיה שוקרון (מסמך 5) אחותו של המשיב. אישרה כי הטלפון שמסתיים בספרות 512

שייך לאמה, הטלפון שמסתיים בספרות 175 שייך לחדאד ובספרות 946 למשיב.

19. בתיק הודעתה של טופז פרחי (מסמך 6) חברתו של המשיב. היא היתה בבית בעת החיפוש.

20. בתיק הודעתה של לימור שוקרון (מסמך 7) אימו של המשיב. לדבריה בחיפוש נלקח ממנה סך של 5280 ₪ שהיה בתיק שלה בארון שלה. הכסף הוא מביטוח לאומי. (הסך הנ"ל הוחזר לה). אישרה שהטלפון שמסתיים בספרו 512 שייך לה. לדבריה המספר שמסתיים בספרות 175 הוא של חדאד, והמספר שמסתיים בספרות 946 לא מוכר לה. לא זיהתה את מכשירי הטלפון שנתפסו בביתה במהלך החיפוש.

21. בתיק מזכר של החוקר קטני (מסמך נ"ג) לפיו התקשר למספר שמסתיים ב- 175 ואחד משלושת הטלפונים שנתפסו צלצל. לדבריו בגב הטלפון צמוד למגן היה כרטיס עובד בחברת "אושר עד" מספר עובד 803250. החוקר התקשר ל"אושר עד" ונמסר לו שהעובד הנ"ל הוא חדאד. קטני התקשר למספר שמסתיים ב- 946 והטלפון השני שנתפס צלצל. בבדיקת בתוכנת ME הטלפון הנ"ל מקושר למשיב והטלפון שמסתיים ב- 175 מקושר לחדאד. בטלפון השלישי היה שמור הטלפון של וובה תחת השם "ווה עבודות שירות" והיו שם תמונות של המשיב בגלריה.

22. בתיק צילומים של הטלפונים שנתפסו, של צילומי המסך. (מסמך נ"ב).

23. בתיק צילום המסך מהטלפון של וובה של שיחות ווצאפ עם הטלפון שמסתיים בספרות 175 (של חדאד): להלן חלק משיחה: "כול משאני מבקש זה לתת לי כמה ימים להרגן לך כמה שיותר כסף ואני יעביר לך את כול משאני יקבל", "היום כמה אתה מביא לי?", "תענה אבל", "למה לא עונה דבר" "מה המצב תגיד לי כך מה מו שאני ידע" "יש לי כרגע 300 ואני עכשיו מזיז בן חברים את משה נישאר לי", "וכמה תארגן לי עוד כמה ימים מה שהמרתה", "רציתי לישאול עם יש מצב לקבל עוד 100 כי קשה קפצו אלי לקחו לי את רוב הסחורה אז אני מיצד אחד תקוע אם קימת כלום סחורה וחייב לך כסף", "עוד כמה ימים אני יתן לך עוד אלף פלוס", "רק צריך קצת להתחיל לחזור לנורמה", "אני יבוא אליך"....(השגיאות במקור).

24. בתיק צילום הודעה מיום 5.2.19 שנשלחה לוובה מהטלפון שמסתיים בספרות 946 - של המשיב: "אחי אני מחכה לעוד כסף ..

25. בתיק צילום של שרשרת הזהב שוובה נתן כפקדון ומזכר של החוקר יניב חמו לפיו וובה התבלבל כשאמר שנתן פקדון שרשרת כסף, תיקן ואמר שנתן שרשרת זהב (מסמכים מ"ט-נ).

26. בתיק מחקרי תקשורת, וכן מזכר של השוטר קטני (מסמכים א-ה) המלמדים על קשר טלפוני בין וובה לבין אימו של המשיב, ובין וובה לבין חדאד, מהמסמכים עולה כי ביום 17.2.19 יש 2 שיחות יוצאות מוובה לאימו של המשיב. האחת למשך 3 שניות ומיד לאחריה שיחה שנמשכה כדקה וחצי. ביום 18.2.19 יש שיחת טלפון

מהטלפון של האם אל וובה בשעה 14:32. שיחה שנמשכה כחצי דקה. באותו יום יש חילופי מסרונים רבים בין וובה לחדאד וגם שיחות טלפון רבות בין השניים. עוד עולה כי במהלך כל החודש שקדם לכך ישנן שיחות טלפון רבות, נכנסות ויוצאות, בין הטלפון של האם למשיב ובין הטלפון של האם לחדאד.

27. בתיק הודעתו של המשיב מיום 25.2.19 (מסמך 3). הנ"ל שמר על זכות השתיקה לאורך כל חקירתו.

28. בתיק הודעתו של המשיב מיום 27.2.19 (מסמך 11). אישר ששניים מתוך 3 הפלאפונים שנתפסו בחיפוש שייכים לו. השלישי לחבר. סירב למסור את שמו של החבר. לא זוכר את מספרי הטלפון שלו. שלל שעשה היכרות בין וובה לחדאד. הכחיש שוובה היה אצלו בבית בתקופה האחרונה, הכחיש שמכר לו סמים, הכחיש שוובה חייב לו כסף. סירב לענות על שאלות שמתייחסות לחדאד. הכחיש את כל העסקאות עליהן סיפר וובה. הכחיש כל סחר בסמים. לא רצה לתת הסבר להודעות ששלח וובה. לא מעוניין להתייחס לדבריו שלא קשורים אליו.

29. בתיק עימות שנערך בין וובה לבין המשיב (מסמך 10). וובה חזר על עיקרי גרסתו. המשיב טען שהכל שקרים. שהוא לא מכר לו כלום ווובה לא העביר לו כסף. המשיב אישר שמכר את וובה מעבודות השירות לפני כשנתיים, לא ידוע במה וובה הסתבך ומה הובטח לו כדי שיסבך אותו בעלילות. כשהמשיב ביקש לתת הסבר להודעה בווצאפ שוובה שלח לו הוא אמר "חארתה".

30. בתיק הודעתו של חדאד מיום 25.2.19 (מסמך 4). לדבריו עובד ב"אושר עד" מספר משמרות בשבוע. אין לו טלפון, היה לו טלפון שאבד כשבוע חצי שבועיים קודם למעצרו. לא זוכר את המספר. היה לו סים חדש. הכחיש סחר בסמים. לדבריו הוא עובד רק ב"אושר עד", הוא במעצר בית לילי אז אין לו זמן לעוד עבודה. לא מעוניין להגיד לחוקר את גובה משכורתו. טען שלא מכר את וובה, לא זיהה אותו בתמונה. הכחיש שמכר סמים בבית של המשיב, הכחיש שוובה חייב לו כסף. הכחיש שחיפש את וובה.

31. בתיק הודעתו של חדאד מיום 27.2.19 בשעה 11:13 (מסמך 8). נחקר על השעה בה שהה בלופט ביום 3.2.19, הוצג לו כרטיס עובד באושר עד וטען שהוא לא יודע אם הכרטיס שלו. שלל ששכח את הטלפון שלו אצל המשיב, לדבריו הוא אבד מזמן. הכחיש הכרטיס העובד שנמצא בגב הטלפון שייך לו. כשנאמר לו שהטלפון שמספרו מסתיים בספרות 175 מופיע על שמו בתוכנת ME, טען שהטלפון שלו אבד והוא לא יודע של מי הטלפון שהוצג לו. כשנאמר לו שגם אחותו ואימו של המשיב זיהו את המספר שלו וגם המשיב, המשיך ושלל קשר לטלפון, הכחיש ההתכתבויות בווצאפ עם וובה.

32. בתיק הודעתו של חדאד מיום 27.2.19 (מסמך 12). הנ"ל נחקר על הפרת הוראה חוקית מיום 3.2.19 עת נטען כי היה במסיבת יום הולדתו מעבר לשעות שהותרו לו.

33. בתיק עימות שנערך בין חדאד לוובה (מסמך 9). וובה זיהה את חדאד וחזר בפניו על עיקרי הדברים. חדאד

הכחיש כל היכרות, טען שוובה הזוי.

לסיכום

34. חומר החקירה שבתיק מבוסס בעיקרו על הודעותיו של וובה.

35. וובה עצמו אינו "צדיק". וובה בהודעותיו סיפר על סחר יומיומי בסמים מול 22 קטינים. בחיפוש בביתו נמצאו מאות גרמים של קנביס.

36. כפי שצינו ב"כ המשיבים, ההודעות מבולבלות, יש ביניהן סתירות בנוגע לכמות הסם שנמכרה, (האם בעסקה השלישית נמכרו 240 ג' או 340 ג') בנוגע לתמורה שהוסכמה (האם העסקה הראשונה היתה תמורת 9000 ₪ או תמורת 15,000-15,800 ₪) בנוגע לשאלת התשלום בגין העסקאות (האם בזמן קבלת הסם בעסקה הראשונה שילם במקום 2200 ₪ כפי שמסר בהודעתו הראשונה או שלא שילם דבר כפי שמסר בהודעתו השניה).

37. הסמים לא נתפסו באף אחת מהעסקאות.

38. ביחס לחלק מהעסקאות אין תיעוד טלפוני או מחת"קים. יש אי התאמות בין מועדי שיחות הטלפון כפי שנמסרו על ידו לבין המחת"קים.

39. לדברי ב"כ המשיבים גרסתו של וובה בלתי סבירה שכן לא נהוג בשוק הסמים לתת אשראי בלתי מוגבל כפי שמתאר וובה את האשראי שקיבל מהמשיבים (נדמה כי לכך יש להוסיף כי סוחר סמים נוהג למכור ברווח בעוד שוובה רכש לכאורה את הסמים במחיר של 18-21 ₪ לגרם בעוד לפי דיווחיו מכר לקטינים במחיר של 10-20 ₪ לגרם - מחירי הפסד).

40. וובה עצמו, במהלך חקירותיו חזר פעם אחר פעם על כך שהזכרון שלו נפגע בעקבות השימוש בסמים וכי אינו זוכר חלק מהדברים.

41. ואף על פי כן, וובה חוזר באופן עקבי ונחרץ על כך שרכש סמים מהמשיבים. שהעסקאות בוצעו בביתו של המשיב, שעדיין חייב כסף רב למשיבים. וובה מסר כי ההתקשרות היתה טלפונית ובמסרונים.

42. הודעותיו של וובה נתמכות בכך שבטלפון שלו נמצאו ההודעה מהמשיב, המסרונים שהתכתב עם חדאד, שיחות הטלפון למספר הטלפון של אימו של המשיב.

43. המשיבים מטעמם שמרו באופן חלקי על זכות השתיקה, הרחיקו עצמם מהטלפונים, על אף שיש בתיק די ראיות כדי לקשור אותם לטלפונים (עדויות של בני משפחתו של המשיב, כרטיס עבודה של חדאד על הטלפון שלו, קישור בתוכנת ME, הימצאם של הטלפונים בביתו של המשיב).

44. המשיבים לא מסרו כל הסבר שהוא, בוודאי לא הסבר שיכול להתיישב עם חפותם להתכתבויות מול וובה לעניין החוב, לענין הסחורה וכמפורט לעיל.

45. על כן, על אף הקשיים הנלמדים מהודעותיו של וובה, אני סבורה כי די בראיות הקיימות בתיק החקירה, כדי לבסס סיכוי סביר לכך שבסוף ההליך המשיב וחדאד יורשעו במיוחס להם. ראו בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נ. מדינת ישראל** (15.4.96).

46. אני סבורה כי עוצמת הראיות בתיק, בשים לב לקשיים הנלמדים מהודעותיו של וובה, אינן ברף העליון, ויש בכך כדי להצדיק בחינת חלופת מעצר.

עילת מעצר

47. ככלל, עבירות פשע על פקודת הסמים המסוכנים מקימות עילת מעצר סטטוטורית, שכן בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק נקבעה חזקת מסוכנות. על כן, ככלל, עבירות אלו מחייבות מעצר עד לתום ההליכים למעט במקרים חריגים.

"כלל זה נובע מהחשש מפני הישנות עבירות שחלופת מעצר שאינה "הרמטית" לא תצליח למנוע, כמו גם מהסיכון לציבור הנובע מעבירות סמים. לצד זאת נקבע כי בנסיבות ייחודיות ובמקרים מתאימים, ניתן יהיה להורות על שחרור לחלופת מעצר גם נאשמים בעבירות סמים, ובלבד שיימצא בכוחה של חלופת המעצר המוצעת, לאיין את המסוכנות במידה מניחה את הדעת" (בש"פ 5396/16 **ערן ברכה נ' מדינת ישראל**).

48. הפסיקה הכירה בקיומם של חריגים לכלל זה, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר במשיבים צעירים, נעדרים עבר פלילי, שחלקם היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיהם. (ראו למשל בש"פ 3702/15 **ברק נ' מדינת ישראל**; בש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל**, בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.15), בש"פ 8800/10 **עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל** (14.12.10), בש"פ 5678/18 **מדינת ישראל נ' שבו** (26.7.18), בש"פ 8262/18 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** (4.12.2018) בש"פ 8667/18 **מדינת ישראל נ' מיעראי** (7.12.18), בש"פ 592/19 **שחר יחזקאל נ' מ"י** (3.2.19), בש"פ 577/19 **שמעיה דוד דולב נ' מ"י** (3.2.19).

49. המשיב שבפני אמנם צעיר בגילו, אך עברו אינו נקי: המשיב יליד 1997, צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות, האחת בגין היעדר מן השירות בגינה ריצה 28 ימי מאסר בכלא צבאי. השנייה בגין עבירות רכוש (גניבות, התפרצות למגורים) בגינה ריצה 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. תלויים ועומדים כנגד המשיב שני תיקים נוספים אשר בהם כבר הוגשו כתבי אישום לבית המשפט, האחד בגין עבירה של החזקת סכין והשני בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה ובשכרות.

50. על פניו נדמה כי עניינו של המשיב אינו נכלל בגדר החריגים שהמצדיקים בחינת שחרור ממעצר, ודינו להיעצר עד לתום ההליכים.

ועם זאת, בשל הקשיים הראייתיים אני סבורה כי קיימת הצדקה לבחון חלופה על אף חומרת העבירות והעבר.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט 15 אפריל 2019, במעמד הצדדים.